

عنوان مقاله:

ارزیابی شاخص‌های کیفیت زیست محیطی-کالبدی شهری با تأکید بر اصول شهر ریست پذیر در راستایی توجه به چرخه نوسازی و بهسازی بافت شهری با استفاده از GIS (مطالعه موردی: شهرک نیروی انتظامی منطقه ۷ شهرداری شیراز)

محل انتشار:

ماهnamه پایاشهر، دوره 6، شماره 63 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده‌گان:

روح الله نبیمانی - ۱. کارشناس مطالعات شهری سازمان سیما منظر و فضای سبز شهری، شهرداری شیراز

فریدون حبیمی - ۲. کارشناس مطالعات فضای سبز سازمان سیما منظر و فضای سبز شهری، شهرداری شیراز

خلاصه مقاله:

طی سالیان اخیر، موضوع زیست پذیری به مثابه چارچوبی مناسب برای ارزیابی کیفیت شرایط زندگی در شهرها، مورد توجه و استقبال فراوان کارشناسان، محققان و موسسات مربوطه قرار گرفته است. در تحقیق حاضر نیز تلاش شد تا با استفاده از رهیافت مذکور از بعد زیست محیطی و کالبدی شهری پرداخته شود و نهایتاً وضعیت زیست پذیری و چرخه نوسازی در محلات شهری (سطح خردتر از مناطق) با استفاده از GIS، بررسی و تحلیل گردید. این پژوهش از نظر هدف تحقیق، کاربردی توسعه ای و روش آن توصیفی تحلیلی است و در روند تحلیل ها از فرآیند تحلیل فضایی استفاده شده است. با استفاده از دو شاخص دسترسی به سیستم فاضلاب عمومی و ناپایداری ساختمانی میزان زیست پذیری و چرخه بهسازی و نوسازی بافت شهری بررسی گردد. در این پژوهش از نرم افزاری Excel، Arc GIS و Google earth استفاده شده است. قطعه، در این شهرک شناسایی و اطلاعات آنها جمع آوری و ثبت گردید. بر اساس نتایج حدود ۷۵ درصد قطعات مسکونی به شبکه عمومی فاضلاب متصل و حدود ۲۵ درصد به شبکه عمومی فاضلاب متصل نیستند. بنابراین یک چهارم واحد های مسکونی به سیستم فاضلاب شهری متصل نیستند که این موضوع تهدیدی جدی برای زیست پذیری شهری است و نباید مورد بی توجهی متخصصان شهری قرار بگیرد. از لحاظ ناپایداری ۴۰٪ از بافت شهرک مقاومت خوب ۳۷٪، ۳۷٪ مقاومت متوسط و ۲۰٪ مقاومت ضعیف دارند. بنابراین در حال حاضر از لحاظ مقاومت ۷۷٪ بافت شهرک مقاومت خوب دارند و شهرک زیست پذیری از این لحاظ می باشد که نشان می دهد در دهه های اخیر چرخه بهسازی و نوسازی مورد توجه متخصصان شهری بوده است. ۲۰٪ ساختمان های مقاومت ضعیف دارند که می بایست با برنامه های کوتاه مدت، ۳۷٪ ساختمان های مقاومت متوسط دارند که می بایست با برنامه های بلند مدت در چرخه بهسازی و نوسازی وارد شوند تا در دهه های آینده نیز شهرک زیست پذیری تری را بوجود آورند. از دیگر یافته های این تحقیق می توان نتیجه گرفت مطالعات در سطوح خرد تر از مناطق با تأکید بر سطح محله (شهرک) برای بررسی بهتر و دقیق تر زیست پذیری در حوزه مسکن و محیط زیست می بایست بیشتر مورد توجه قرار بگیرد. GIS قابلیت های لازم را برای بروزرسانی این، دقیق و سریع اطلاعات در راستایی برنامه ریزی بهسازی و باسازی دارد و می بایست بیشتر مورد استفاده قرار بگیرد.

کلمات کلیدی:

GIS، چرخه نوسازی، بافت شهری، ناپایداری ساختمانی، زیست پذیری شهری

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2032674>

